

1 Name und Sitz des Betriebes (Unternehmers) (Firmenstempel)	2 Art des Betriebes oder der Betriebsabteilung	3 Tag des Beginns der Beschäftigung
BORSIG LOKOMOTIV-WERKE G. m. b. H. HENNINGSDORF (Osthavelland)	<i>Dampf- Lokomo- tiv-Fabrik Hansinicklaus- Hofenbergr.</i>	<i>19. 10. 36</i>
<i>Adlerwerke vorm. Heinrich Kleyer</i> Aktiengesellschaft Frankfurt a. Main, Kleyerstrasse 17	<i>Adler- Kessel- bau- Anstalt</i>	<i>18. 3. 38</i>
Daimler-Benz Aktiengesellschaft Stuttgart-Untertürkheim	Automobil- Fabrik	<i>6. 5. 38</i>
Fried. Krupp Aktiengesellschaft Essen	Gußstahl- fabrik	<i>11. 6. 1938</i>
Auto Union A-G Cheumnitz	<i>Automobil- Fabrik</i>	<i>4. 11. 1938</i>

Радна књижица професора Борисављевића

- Партенкирхену и Берлину. У породици Борисављевић су сачувани сувенири са Олимпијада који представљају ретку и изузетну збирку вредних историјских предмета у тој области.

Знање и стечено искуство у поменутиим фабрикама искористио је по повратку у Србију. Запослио се као погонски инжењер ремонта и сервиса „Експортне заједнице немачких аутомобилских фабрика А. Д. Берлин“ (познатији као Немачки ауто сервис).

Љубав према мотоциклима одвела је професора Борисављевића и на тркачке стазе. Био је учесник „Првих београдских аутомобилских и мотоциклистичких трка“ које су одржане 3. септембра 1939. године на стази око Калемегдана. Возећи „ДКВ“ од 250 кубика са компресором, освојио је друго место иза Душана Брезника. На молбу Савеза мотоциклубова Краљевине Југославије ангажован је као функционер и технички вођа парк-фермеа. Поред тога, имао је дужност да приликом боравка у Југославији води бригу и помогне тркачкој екипи Мерцедес-Бенц-а.

Период Другог светског рата је провео у логору Сталаг VI у Бохолту у Немачкој (заробљен 1941, ослобођен 1945. године). Захваљујући добром познавању немачког језика, Михаило је у логору обављао

Михаило Мика Борисављевић - име повезано са бројним активностима на пољу науке, професорског рада, оснивања и унапређења многих институција и удружења, светски признатог стручњака за моторе и аутомобиле са ових простора.

Михаило Борисављевић је рођен 1912. године у Горњем Милановцу. Машински факултет је завршио на престижном Универзитету Шарлотенбург у Немачкој, 1936. године. Радио је у више немачких фабрика: Адлер, Дајмлер-Бенц, Круп, Ауто-Унион и фабрици локомотива Борсиг. Од почетка се истакао као тест возач и пробно је возио разна возила Мерцедес-Бенца и других произвођача, дајући своје утиске, примедбе и предлоге за побољшање квалитета и перформанси фабриката.

Југословенски олимпијски комитет, поставио је Михаила за почасног олимпијског аташеа Краљевине Југославије на играма одржаним 1936. године у Гармиш

Диплома Организационог олимпијског комитета са Зимских олимпијских игара 1936. године

Плакат Ауто-Униона за велику трку Београда,
3. септембар 1939. године

Најпознатији путнички модели које је произвела ова фабрика су застава 750 (фића), застава 1300 (тристаћ), застава 101 (кец, стојадин) и југо 45. „Српски Детроит“ је доживео највећи успех 1989. године, када је произведено укупно 230.569 путничких и привредних возила.

Конструкцију за „Крушиков“ помоћни мотор за бицикл МО-1 пројектовали су професори Слободан Добросављевић, Михаило Борисављевић и асистент Света Павловић у оквиру Машинског института САН. Мотор су назвали по иницијалима презимена – ДБП. Производња је почела 1957. године и током наредних година произведено је око 6.000 примерака.

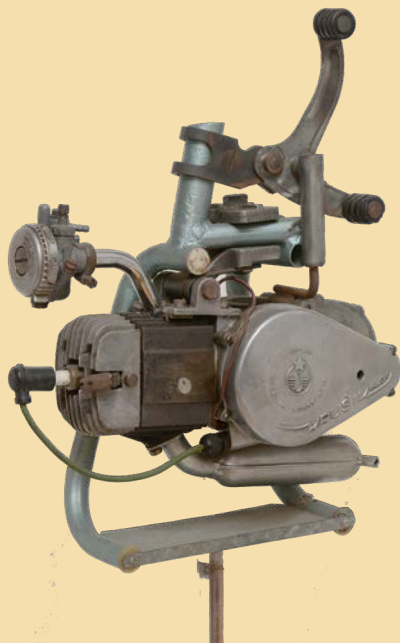
функцију аспиранта за пољопривреду и индустрију југословенских одреда.

После рата ангажовао се на оспособљавању Завода за моторе Машинског факултета у Београду, на коме је као професор и шеф Катедре за моторна возила, радио све до 1978. године. Основао је школу за кадар аутомеханичара посебно са освртом на дизел-моторе који су се тада почели уводити.

Професор Борисављевић је активно учествовао у дефинирању производног програма и избору возила која су представљала основ производње многих фабрика аутомобила и мотоцикала у Југославији. У периоду 1953–1954. године био је члан комисије за избор лиценце за фабрику аутомобила „Црвена застава“ – Крагујевац. На међународном конкурс за избор најповољнијег понуђача и најквалитетнијег возила учествовало је осам угледних произвођача аутомобила: Renault и Delahaye из Француске, Willys из Сједињених Америчких Држава, Austin и Rover из Енглеске, FIAT и Alfa Romeo из Италије. Као руководиоца групе, професор Борисављевић је радио на избору и контроли похабаности возила након теренских испитивања. На основу резултата путних испитивања, конструктивно-техничке и технолошке подобности, као и комерцијалних услова, одлучено је да најбоље резултате имају возила италијанске марке FIAT. Уговор о откупу лиценце за теретни и путнички програм је потписан 12. августа 1954. године

Преузимање FIAT-а у Црвеној застави у Крагујевцу, 1954. године

Помоћни мотор за бицикл Крушик МО-1

Поред учествовања на бројним пројектима, проф. Борисављевић је конструисао по сопственим нацртима и идејама – први српски тркачки мотоцикл МБ-125, са којим је Недељко Карлеуша побеђивао на многим тркама. Професор је за оно време, храбро употребио многа неубичајена и револуционарна конструктивна решења. Касније, Михаило постаје стални члан екипе Миливоја Божића, који је постигао значајне резултате у европском брдском првенству у поршеу 550 РС.

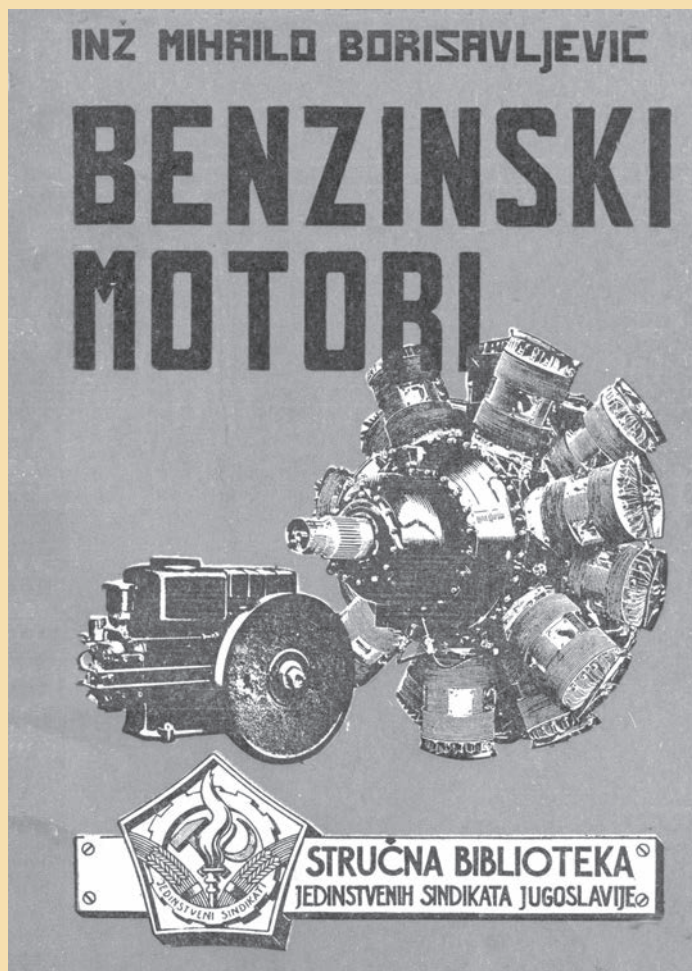
Професор Борисављевић је био један од оснивача Ауто мото савеза Југославије, затим члан председништва АМСЈ, члан техничке комисије ФИМ, делегат при ФИА и члан жирија на многим великим тркама, укључујући и оне у Монци. Један је од оснивача и почасни члан Југословенског друштва за моторе и возила ЈУМВ. Учествовао је на ФИСИТА конгресима у

Први српски тркачки мотоцикл МБ 125

Плакета из Монце, 1958. година

Књига проф. Борисављевића посвећена бензинским моторима

Бриселу, Будимпешти, Хамбургу, Мелбурну и Београду. Био је члан управног одбора Ауто-клуба „Црвена звезда“, члан Центра за моторе и моторна возила ДИТ-а и један од оснивача Удружења историчара аутомобилизма 2001. године у Београду. Поред два ордена заслуга за своју земљу (1972. и 2001. године), добио је многе награде и признања као захвалност за изузетан допринос ауто-мото спорту. Професор Борисављевић је присуствовао одржавању више од 140 салона и изложби аутомобила у свету. Написао је многобројне стручне чланке, приказе и коментаре из области мотора и моторних возила, који су објављени у домаћим и страним часописима и посебним издањима.

Позивнице за госпођу и господина Борисављевић за Међународну изложбу аутомобила у Франкфурту, 1907.

Издавачи:

*Музеј рудничко-таковског краја, Горњи Милановац
Универзитет у Крагујевцу*

За издаваче:

*Александар Марушић
Проф. др Ненад Филиповић, ректор*

Управник универзитетске галерије:

Весна Абадић

Председник Уметничког савета

Универзитетске галерије:

мр Сања Дрвеница

Секретар Универзитетске галерије:

Милица Јанковић

Аутори изложбе:

Ана Цицковић

Момчило Пауновић

Владимир Веселиновић

Графички дизајн:

Радојко Петровић

Штампа:

Донат Граф д.о.о Београд

Тираж:

100 примерака

Година:

2024.
